

spredning af eksemplarer, udlejning, online-transmission eller på anden måde«.

De i direktivet nævnte begreber er fremmede i forhold til den terminologi, der ligger til grund for ophavsretslovgivningen i de nordiske lande. Kulturministeriet har derfor overvejet, om disse nye begreber skulle indføres i loven.

Efter samråd med ressortministerierne i de øvrige nordiske lande er ministeriet nået til det resultat, at det af hensyn til det praktiske retsliv vil være mest hensigtsmæssigt at anvende de i ophavsretsloven traditionelt anvendte begreber »eksemplarfremsstilling« og »tilgængeliggørelse for almenheden«. Samtidig er det ved indføjelser af ordene »som helhed eller en væsentlig del deraf« sikret, at den foreslåede reproduktionsret og ret til tilgængeliggørelse for almenheden er i fuld overensstemmelse med direktivets art. 7.

Den udvidede beskyttelse kommer efter forslaget til stk. 1 også til at omfatte de kataloger m.v., som efter de gældende regler er omfattet af § 71, men som ikke opfylder betingelserne for at være en database. Ministeriet har ikke fundet grundlag for at undtage sådanne frembringelser fra den udvidede beskyttelse, da antallet af sådanne frembringelser synes at være begrænset.

Eneretten vedrører reproduktion og tilgængeliggørelse for almenheden, ikke kopiering af enkeltoplysninger i databasen eller uvæsentlige dele af denne.

Retten efter § 71 er i overensstemmelse med almindelige grundsætninger i dansk ret om aftalefrihed frit overdragelig.

Dansk Industri, Foreningen af danske Spillefilmproducenter og S sammenslutningen af producenter af film, tv, video og AV i Danmark samt Multi Media Foreningen har generelt kunnet tilslutte sig forslaget om gennemførelse af direktivets bestemmelser om sui generis-retten i § 71.

Til stk. 2

Efter direktivets art. 7, stk. 5, er det ikke tilladt at foretage gentagne og systematiske udtræk og/eller genanvendelser af uvæsentlige dele af en databases indhold, såfremt disse handlinger kan sidestilles med handlinger, som strider mod en normal udnyttelse af basen, eller som skader databasefremstillernes legitime interesser urimeligt.

En tilsvarende bestemmelse foreslås gennemført som § 71, stk. 2.

Under høringen har Biblioteksstyrelsen, Danmarks Biblioteksforening, Det Kgl. Bibliotek og Statsbiblioteket i Århus rejst spørgsmålet, om gentagne og systematiske søgninger i databaser og efterfølgende kopiering af de fundne oplysninger, som landets biblioteker dagligt foretager som en service

over for brugerne i forbindelse med emnesøgning i fx bibliografiske databaser, kan anses for stridende mod direktivets art. 7, stk. 5.

Kulturministeriet skal henvise til, at de gentagne og systematiske søgninger skal være af en sådan karakter, at de strider mod en normal udnyttelse af databasen eller skader databasefremstillernes legitime interesser urimeligt. Da formålet med de nævnte bibliotekssøgninger ikke er at opnå en kopiering af væsentlige dele af basens indhold, men derimod at skaffe sig spredte systematiske oplysninger om et bestemt emne, må de nævnte bibliotekssøgninger efter ministeriets opfattelse i almindelighed falde uden for rammerne af bestemmelsen i § 71, stk. 2.

Til stk. 3

Forslaget svarer til den gældende lovs § 71, stk. 2, hvorefter indholdet af en database, et katalog og lign. kan være genstand for supplerende ophavsretlig beskyttelse eller anden form for beskyttelse.

Til stk. 4

Forslaget til § 71, stk. 4, har til formål at opfylde art. 10 i databasedirektivet vedrørende beskyttelsestiden.

Efter direktivets art. 10, stk. 1, ophører sui generis-beskyttelsen af en database 15 år efter den 1. januar i det år, der følger efter fremstillingsdatoen.

Gøres en database tilgængelig for almenheden inden for 15 års perioden, gælder der imidlertid efter art. 10, stk. 2, en beskyttelse på 15 år at regne fra den 1. januar i det år, der følger efter den dato, hvor basen første gang blev gjort tilgængelig for almenheden.

Efter den gældende lovs § 71 varer beskyttelsen af kataloger m.v. i 10 år fra udgangen af det år, hvor det pågældende arbejde blev offentliggjort eller senest 15 år fra udløbet af det år, hvor arbejdet blev fremstillet.

På denne baggrund foreslås det, at beskyttelsen efter stk. 1 varer indtil 15 år er forløbet efter udgangen af det år, hvor arbejdet blev fremstillet. Hvis et arbejde af den nævnte art gøres tilgængeligt for almenheden inden for dette tidsrum, varer beskyttelsen dog, indtil 15 år er forløbet efter udgangen af det år, hvor arbejdet første gang blev gjort tilgængeligt for almenheden.

Forslaget indebærer en generel udvidelse af beskyttelsestiden gældende for alle de i § 71 nævnte arbejder.

Kulturministeriet har overvejet, hvorvidt udvidelsen af beskyttelsestiden bør gælde for alle frembringelser, der er omfattet af § 71, herunder arbejder der ikke udgør databaser, sådan som disse er defineret i direktivet og i de almindelige bemærkninger. Under